

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7Pc/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318200296
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318200296.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou vo veci navrhovateľky: V. Y., C.. Y., W.. XX. XX. XXXX, F. XXX XX L. F. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti opatrovníkovi muža, ktorého otcovstvo sa má určiť R. V., W.. XX. XX. XXXX, naposledy bytom XXX XX L. F. XXX, A.. XX. XX. XXXX: Y. V., C.. V., W.. XX. XX. XXXX, F. XXX XX L. F. XXX, (ďalej len „odporca“), zastúpený: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, spol. s r.o., so sídlom 023 05 Nová Bystrica 850, IČO: 36 416 525, o určenie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že R. V., W.. XX. XX. XXXX, A.. XX. XX. XXXX, je o t c o m V. Y., W.. XX. XX. XXXX z matky Y.. R. Y., C.. V., W.. XX. XX. XXXX.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 30. 01. 2018 sa navrhovateľka domáhala určenia, že R. V., W.. XX. XX. XXXX, A.. XX. XX. XXXX, je otcom V. Y., W.. XX. XX. XXXX, z matky Y.. R. Y., W.. XX. XX. XXXX. V návrhu uviedla, že odporca bol uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 10C/29/2017 zo dňa 17. 01. 2018 ustanovený za procesného opatrovníka R. V., A.. XX. XX. XXXX, naposledy bytom L. F. XXX, v konaní o určenie otcovstva. Navrhovateľka sa narodila z manželstva matky Y.. R. Y., W.. XX. XX. XXXX a otca I. Y., W.. XX. XX. XXXX, pričom boli ako rodičia zapísaní do rodného listu. Ich manželstvo bolo rozvedené Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 11C/578/00 zo dňa 28. 09. 2000. Navrhovateľka ešte ako maloletá zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca dňa 15. 04. 2015 podala Návrh o prípustnosť zapretia otcovstva, keďže rodičom uplynula ustanovená lehota na zapretie otcovstva. Navrhovateľka podala predmetný návrh na základe testu DNA, ktorý dala urobiť matka navrhovateľky. Z výsledkov testu DNA vyplynulo, že otcom navrhovateľky by mohol byť R. V., A.. XX. XX. XXXX. Konanie bolo vedené pred Okresným súdom Čadca sp. zn. 7C/116/2015 a súd rozhodol, že pripúšťa, aby vtedy ešte mal. navrhovateľka zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca podala návrh na zapretie otcovstva. Následne na to podala navrhovateľka zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca návrh o zapretie otcovstva. Konanie bolo vedené pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 6C/183/2015, kde súd dňa 07. 03. 2017, rozhodol, okrem iného tak že: Súd určuje, že I. Y., W.. XX. XX. XXXX, nie je otcom mal. V. Y., W.. XX. XX. XXXX, z matky R. Y., W.. XX. XX. XXXX, ktoré narodenie je zapísané v knihe narodení Matričného úradu Čadca vo zväzku 67, ročník XXXX, na strane 123, pod poradovým číslom 606. Matka navrhovateľky v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca sp. zn. 7C/116/2015 o prípustnosť zapretia otcovstva uviedla, že v čase rozhodujúcim pre splodenie dieťaťa udržiavala intímny vzťah so svojim manželom I. Y. a jedenkrát mala intímny styk s R. V., s ktorým sa spoznala v roku 1998. S manželom I. Y. sa rozviedla v roku

2000 a po rozvoze manželstva začala žiť s R. V.. Po tom, ako R. V. nečakane zomrel, dala urobiť DNA test, keďže to bola jeho posledná vôľa. V dôsledku toho, že R. V. zomrel boli odobraté vzorky DNA jeho dvoch bratov. Z výsledkov testov DNA vypracovaných neštátnym zdravotníckym zariadením DNA test, s. r. o., dňa 15. 01. 2014 vyplynulo, že keďže pravdepodobnosť otcovstva je vyššia ako 99,9 % a index otcovstva vyšší ako 1000, je treba pokladať za prakticky dokázané, že biologickým otcom vyšetreného dieťaťa je brat vyšetrených dvoch mužov. Zákonná domnienka otcovstva v tomto prípade svedčila R. V., A.. XX. XX. XXXX, pretože okrem neho odporkyňa súložila s iným mužom v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako 180 a viac ako 300 dní len z I. Y., avšak jeho otcovstvo k navrhovateľke bolo zapreté v konaní vedenom pred Okresným súdom Čadca 6C/1832015. Z toho dôvodu za otca navrhovateľky považuje R. V..

2. Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu zo dňa 26. 07. 2018 navrhol návrh ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že s podaným návrhom nemožno súhlasiť, pretože ho v celom rozsahu považuje za nedôvodný a nepreukázaný. Súd ho v konaní sp. zn. 10C/29/2017 určil za opatrovníka jeho nebohému otcovi Y. V., W.. XX. XX. XXXX, A.. XX. XX. XXXX, pre konanie o určenie otcovstva. Navrhovateľka v podstate celý svoj návrh o určenie otcovstva odôvodňuje tým, že jej matka, R. Y. sa v rozhodnom čase (kedy mala byť navrhovateľka počatá) intímne stýkala iba so svojim vtedajším (teraz bývalým) manželom I. Y. a mimo manželstva s ďalšou osobou, údajne s jeho otcom a to údajne iba jediný raz. Práve jediný raz styku mimo manželský pomer mal byť momentom počatia navrhovateľky. Tvrdenie navrhovateľky o tom, že jeho otec má byť aj jej otcom jednoznačne popiera. Dôvodom na to je skutočnosť, že z podaného návrhu je zrejmé, že navrhovateľka tento odôvodňuje iba skutočnosťami, ktorými disponuje sprostredkované od svojej matky a ďalej tvrdeným listinným dôkazom - testom DNA („DNA test“, de facto „Určenie príbuznosti pomocou testu DNA“ zo dňa 15. 01. 2014 súkromnej spoločnosti DNA Test, s.r.o.). Pokiaľ tento navrhovateľka poskytuje ako jediný dôkaz o otcovstve jeho otca, a ktorý dala vypracovať jej matka, potom je z jeho obsahu zrejmé, že táto listina nemôže pred súdom obstáť ako relevantný dôkazný prostriedok, o čom svedčí i záverečné stanovisko samotného poskytovateľa tohto testu, v ktorom uvádza, citujem: „...DNA test nepreberú záruku za identitu pôvodcov testovaných biologických vzoriek. Identita pôvodcov vzoriek je známa len objednávateľovi. Preto vyššie uvedené výsledky testu nemožno použiť pred súdom alebo iným štátnym orgánom ako dôkazný prostriedok. ...“ Pre predmetné konanie je potom tento dôkaz nepoužiteľný (!), o ktorej skutočnosti sama navrhovateľka má vedomosť a i napriek nej sa naň ako na relevantný dôkaz odvoláva. Považuje preto za nezmyselné a absurdné zaujatie stanoviska určenia otcovstva jeho otca bez vzorky jeho DNA, najmä ak ďalej sám poskytovateľ testu pripúšťa i možný záver o otcovstve na dvoch bratov jeho otca, najmä však brata W1, ktorým by mala byť podľa všetkého, teda jemu dostupných informácií prezentovaných matkou navrhovateľky, osoba S. V.. Je presvedčený, že za celým návrhom na určenie otcovstva nestojí ani tak záujem navrhovateľky - dieťaťa, na určenie osoby svojho biologického otca, ale jej matky, ale účel získať prípadne i majetkový prospech, teda podieľanie sa na dedičstve po jeho otcovi. Tomuto svedčí i práve aktivita matky navrhovateľky z času po smrti otca, keď nahlásila vstup maloletej ako dedičky do konania po ňom (k tomu súdne konanie vedené pred OS Čadca sp. zn. 4C/104/2014 o návrhu o určenie, že malol. V. Y. je dedičkou po neb. R. V., sp. zn. 6C/106/2014 o určenie, že R. V. je otcom navrhovateľky - vtedy maloletej a ďalej sp. zn. 4Ps/5/2013 o schválenie dedičskej dohody v dedičskom konaní po R. V.). Osoba matky navrhovateľky klame a zavádza, keď jednak tvrdí, že bol poslednou vôľou jeho otca test DNA (hoci súčasne tvrdí, že nečakane zomrel), za ďalšie v tom, že intímne v rozhodnom čase žila s otcom, ale hlavne zamlčuje dôležitú skutočnosť, že v rozhodnom čase, podľa jemu dostupných informácií, sa stýkala, nie je vylúčené, že i intímne, s otcovým bratom S. V., ktorého vzorku DNA poskytla vyššie uvedenej spoločnosti, čoho výsledkom v teste DNA bola určená i jeho pravdepodobnosť otcovstva 99,93 % (!!!). Ako uviedla i spoločnosť, výsledok (prakticky dokázané otcovstvo - i keď spochybňuje test ako taký) je použiteľný i na otcových bratov. Je tu teda predpoklad, že otcom môže byť aj iná osoba s pravdepodobnosťou určenou viac ako 99,9 %. Jednoznačne tvrdí, že ak by si bol otec vedomý svojho otcovstva ku navrhovateľke, bol by mu to určite ako svojmu synovi a najmä v čase, keď vedel o svojej nezvratnej chorobe, povedal, čo sa nestalo. Zdôraznil, že pokiaľ sa navrhovateľka domáha na súde tak závažnej a zásadnej skutočnosti, ako nepochybne určenie niekoho za jej otca je, aby predložila relevantný dôkaz. Bez takéhoto dôkazu bude návrh navrhovateľky vždy nepodložený a nepreukázaný (pochybný), najmä ak nebude založený na možnom skúmaní DNA ňou tvrdenej osoby otca. Dovtedy vždy pôjde len o domnienku a len na nej (na základe možných pochybností) súd tak závažné rozhodnutie nemôže a ani nesmie založiť.

3. Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu odporcu (replike) zo dňa 09. 08. 2018 uviedla, že čo sa týka znaleckého posudku, určenie príbuznosti pomocou testu DNA, spoločnosťou DNA test, s. r. o., z tohto jednoznačne vyplýva, že je prakticky dokázané, že by R. V. bol otcom V.W. Y.. Príde jej až zvrátené a nechutné uvádzanie tvrdení, že otcom navrhovateľky môže byť ktorýkoľvek z bratov R. V.. Je nesporné, že od mŕtveho sa nedala zachovať DNA vzorka, avšak rozporuje a je vylúčené, aby jej matka mala kedykoľvek pomer s ktorýmkoľvek bratom R. V.. Takéto tvrdenia zo strany žalovaného sú pre ňu ako dcéru R. V., urážajúce a nesporne sú urážajúce aj pre jej matku. Na základe týchto vyfabulovaných skutočností je nesporné, na základe testu DNA, ako aj na základe bežnej vizualizácie, že je dcérou R. V..

4. Odporca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky (duplike) zo dňa 05. 10. 2018 uviedol, že navrhovateľka predložila spolu so svojou replikou i znalecký posudok znalca H.. K.. Ž., T., z ktorého vyplýva, že znalec vylúčil p. I. Y. ako biologického otca dieťaťa. Týmto na zisťovaní pravdepodobnosti otcovstva p. I. Y. už netrvá a považujeme za nesporné, že otcom dieťaťa nie je. Navrhovateľka uvádza, že ju uráža a že je cit. „až zvrátené a nechutné“, že otcom maloletej (už plnoletej, pozn.) môže byť aj niekto z bratov jeho nebohého otca. Nech už sú subjektívne pocity navrhovateľky alebo jej matky, jeho tvrdenie o tom, že otcom navrhovateľky môže byť niektorý z bratov jeho otca, hlavne pán S. V., vychádza z čistých faktov. Veď predsa už v samotnom teste DNA, ktorý predložila sama navrhovateľka, sa uvádza (strana 2), cit: „Poznámka 1: Ide o nepriame určenie otcovstva, pretože biologická vzorka označeného muža nebola k dispozícii. Preto sa vyššie uvedený záver (o tom, že otcovstvo je prakticky dokázané, pozn.) vzťahuje aj na ktoréhokoľvek brata vyšetrovaných dvoch mužov.“ Je tak podložená objektívna skutočnosť a nespochybniteľný fakt, že otcom navrhovateľky môže byť i iná osoba, a to buď p. S. V. (s pravdepodobnosťou svedčiacou otcovstvu 99,93 % !!!) alebo p. E. V. (s pravdepodobnosťou svedčiacou otcovstvu 99,41 %). Ďalším faktom ostáva, že k počatiu došlo počas manželského pomeru, teda išlo o mimomanželské dieťa ako i fakt, že matka navrhovateľky pozná oboch jeho strýkov viac ako 20 rokov. Dokonca pán S. V. ju zoznámil s jeho otcom. Tieto skutočnosti matka sama uviedla v konaní sp. zn. 6C/183/2015 na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 31. 05. 2016 (strana 6 - 7 zápisnice). Jeho tvrdenie, okrem toho, že to uvádza i test DNA, o tom, že otcom môže byť a pravdepodobne je iná osoba, a to p. S. V., je založená i na jeho vlastnom poznatku získanom od jeho nebohého otca, ktorý mu povedal, že vie, že matka navrhovateľky udržiavala s jeho bratom i intímny pomer. Je presvedčený, že nikdy za okolností a osobitostí tohto prípadu nemôže byť určené otcovstvo jeho otca na základe DNA vzoriek jeho bratov (t. j. nepriamo)! Ak by súd bez vzorky jeho otca určil jeho otcovstvo cez osoby jeho bratov, tak potom by išlo o neakceptovateľný precedens, ktorého obdobu by sme len ťažko mohli hľadať v slovenskej či európskej judikatúre, pretože ide o absurdnosť vnútorne sa vylučujúcu, zvlášť ak je otcovstvo prakticky dokázané vo vzťahu k dvom ďalším osobám. Jedná sa o mimoriadne zásadnú statusovú vec, a teda s ňou i spojený zásadný možný zásah do legitímnych vzťahov a práv rodiny. Bez možnosti skúmania vzorky DNA jeho otca toto konanie nemá žiadne opodstatnenie a teda ani význam.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, svedkov Y.. R. Y., S. V., znalecké dokazovanie, výsluchom znalca a oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, pripojených spisov a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovné skutkové zistenia a dospel k nasledovným právnym záverom.

6. Podľa § 94 Zákona o rodine,

(1) Ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

(2) Za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyučujú závažné okolnosti.

Podľa § 95 Zákona o rodine,

(1) Ak domnelý otec nežije, návrh na určenie otcovstva sa podáva proti opatrovníkovi, ktorého ustanovil súd.

(2) Ak navrhovateľ v priebehu konania zomrie, môže v konaní pokračovať ďalšia osoba oprávnená na podanie návrhu. Potomkovia môžu podať návrh na určenie otcovstva do šiestich mesiacov od smrti dieťaťa, ak majú na tomto určení právny záujem.

Podľa § 105 Zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP) konaniami vo veciach určenia rodičovstva sú konanie o

- a) určenie materstva,
- b) určenie otcovstva,
- c) zapretie otcovstva a
- d) prípustnosti podania návrhu na zapretie otcovstva dieťaťom.

7. Význam určovania otcovstva narastá so zmenenými ekonomickými podmienkami. Domnienka otcovstva podľa § 94 ods. 2 zák. o rodine (spolu s možnosťou jej vyvrátenia) sa svojou konštrukciou v podstate najviac približuje požadovanému súladu biologického stavu so stavom právnym. Skúma sa pri nej biologický základ rodičovstva. Má charakter domnienky vyvrátiteľnej rovnako z dôvodu záujmu o čo najväčší súlad medzi biologickým a právnym otcovstvom. Rozdiel oproti predchádzajúcim dvom domnienkam (§ 85, § 90) však spočíva v spôsobe a čase jej vyvrátenia. Účinky prvých dvoch domnienok možno vyvracať v samostatnom súdnom konaní potom, ako už začali pôsobiť. Aj pri tejto domnienke musí byť najskôr preukázaný jej skutkový základ (t.j. že muž súložil s matkou dieťaťa v rozhodujúcom období), na základe ktorého môže začať pôsobiť, a až potom môže dôjsť k jej vyvráteniu. Uskutočňuje sa to však v rámci toho istého súdneho konania (nevyvracia sa teda súdne rozhodnutie, ale domnienka založená preukázanou súložou). Možnosť určiť otcovstvo podľa § 94 nie je časovo obmedzená. Dieťaťom tu treba rozumieť potomka, t. j. aj dospelého. Žalobe na určenie otcovstva možno vyhovieť, ak sa v konaní preukáže, že medzi matkou a domnelým otcom došlo k súložiu v rozhodujúcom období a nie sú tu závažné okolnosti, ktoré by otcovstvo vylučovali. Skutkovým základom domnienky je vykonanie súložie medzi mužom a matkou dieťaťa v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno, pokiaľ ide o túto skutočnosť, zaťažuje navrhovateľa. Odporcu zaťažuje povinnosť poukázať na dôkazy (napr. svedecké výpovede, listinné dôkazy) preukazujúce, že k súložiu nedošlo (napr. dlhodobá neprítomnosť, zdravotný stav neumožňujúci pohlavný styk).

8. Určenie otcovstva je závažným rozhodnutím o osobnom stave s mnohostrannými následkami. Preto u dotknutých osôb môže vzniknúť alebo pretrvávať záujem aj po smrti (ktorá má pri osobných právach spravidla iný dopad ako pri majetkových právach) domnelého otca na tom, aby bol právne vyjadrený vzťah dieťaťa k otcovi. Napriek absencii stanoviska domnelého otca však rozhodnutie súdu musí byť založené na spoľahlivom zistení skutkového stavu. Musí byť teda nesporne preukázané, že domnelý otec v rozhodujúcom období súložil s matkou dieťaťa a neexistuje závažná okolnosť vylučujúca jeho otcovstvo.

9. Z výsluchu matky navrhovateľky Y. R. Y. mal súd preukázané, že v čase rozhodnom pre splodenie dieťaťa mala jedenkrát nechránený intímny styk s R. V.. V rozhodnom čase mala intímny styk aj s jej vtedajším manželom I. Y.. So žiadnym iným mužom v čase rozhodnom pre počatie navrhovateľky intímny styk nemala. Keď otehotnela, prezentovala to tak, že otcom navrhovateľky je jej vtedajší manžel, ktorý sa dozvedel o tom, že nie je otcom navrhovateľky až po testoch DNA. Od roku 1998 mala pomer s R. V., v dôsledku čoho sa obaja rozvedli a od 01. 01. 2000 začali spolu žiť. Nakoľko v čase rozhodnom pre počatie dieťaťa mala s R. V. len jeden intímny styk a s bývalým manželom ich bolo viac, preto na základe miery pravdepodobnosti si myslela, že otcom dieťaťa je jej bývalý manžel, avšak neskôr po narodení dcéry zbadala na črtách jej fyziognómie, že sa začína podobať na R. V.. Tiež uviedla, že R. V.Á. chcel vedieť, či je otcom dieťaťa, boli dohodnutí, že dajú urobiť testy otcovstva, aby to dali na pravú mieru, ale potom nečakane zomrel. Otcovstvo bývalého manžela matky navrhovateľky I. Y. k navrhovateľke bolo zapreté v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6C/183/2015, v ktorom na základe vykonaného dokazovania, vrátane znaleckého dokazovania, súd Rozsudkom č. k. 6C/183/2015 - 102 zo dňa 07. 03. 2017, určil, že I. Y. nie je otcom navrhovateľky. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24. 03. 2017. Z uvedeného vyplýva, že hoci matka navrhovateľky v čase rozhodnom pre počatie navrhovateľky mala intímny styk s jej bývalým manželom I. Y., ktorý bol v rodnom liste navrhovateľky zapísaný ako otec na základe zákonnej domnienky ako manžel matky navrhovateľky, avšak v konaní vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 6C/183/2015 bolo preukázané, že jeho otcovstvo k navrhovateľke je vylúčené, na základe čoho súd určil, že I. Y. nie je otcom navrhovateľky, môže byť otcom navrhovateľky jedine R. V., s ktorým mala matka navrhovateľky v čase rozhodnom pre počatie navrhovateľky nechránený intímny styk, keďže v rozhodnom čase, okrem týchto dvoch mužov, intímny styk s nikým iným nemala. Skutočnosť, že matka navrhovateľky a R. V. mali pomer, potvrdil aj brat R. V., S. V., ktorý pri výsluchu uviedol, že matka navrhovateľky spolu s bývalou manželkou R. V. boli

kamarátky, navštevovali sa aj ako rodiny, vzájomne sa poznali, potom sa ale vzťah matky navrhovateľky a R. V. prevail. V dôsledku toho sa jeho vzťah s R. V. naštrbil, pretože bol proti tomuto vzťahu, keďže bol ženatý a mal dve deti. Ich vzťah sa zlepšil až po niekoľkých rokoch, potom sa aj začali navštevovať a tráviť voľný čas a matku navrhovateľky brali ako bratovu družku. Z výsluchu svedka S.Š. V. zároveň bolo preukázané tvrdenie matky navrhovateľky, že R. V. vedel, že by mohol byť otcom navrhovateľky, pretože pri svedeckej výpovedi uviedol, že keď sa ho pýtal, či je V. jeho alebo I., keďže boli rôzne reči, tak mu povedal, že V. je jeho, čo mu mal povedať viackrát pri rôznych príležitostiach. Na základe týchto dôkazov mal súd preukázanú základnú podmienku v zmysle § 94 ods. 2 Zákona o rodine, že neb. R. V. v rozhodujúcom období mal intímny styk (súložil) s matkou navrhovateľky.

10. Zároveň, na základe vykonaného dokazovania, nebola zistená, a teda ani preukázaná, žiadna závažná okolnosť, ktorá by vylučovala otcovstvo R. V. k navrhovateľke. Práve naopak, všetky vykonané dôkazy vo vzájomnej súvislosti preukazujú, že otcom navrhovateľky je neb. R. V.. Navrhovateľka predložila spolu s návrhom výsledky testu DNA zo dňa 15. 01. 2014 (čl. 12 - 14), z ktorých vyplýva, že testované vzorky boli odobraté matke navrhovateľky R. Y., navrhovateľke a príbuzným 1/, 2/, ktorí sú označení ako bratia označeného muža 1/, 2/. Navrhovateľka tvrdila, že išlo o bratov neb. R. V., a to S. V. a neb. E. V. (E. V. zomrel 28. 10. 2018). Matka navrhovateľky, ako aj brat neb. R. V. S. V., pri výsluchoch potvrdili, že S. V., E. E. V., poskytli vzorky svojich slín za účelom vykonania týchto testov DNA. Odporca tvrdil, že z týchto testov DNA vyplýva, že otcom navrhovateľky môže byť aj S. V. (s pravdepodobnosťou svedčiacou otcovstvu 99,93 %) alebo E. V. (s pravdepodobnosťou svedčiacou otcovstvu 99,41 %). Navrhovateľka navrhla, že pokiaľ súd tieto výsledky testov DNA nebude považovať pre rozhodnutie za dostačujúce, aby nariadil znalecké dokazovanie.

11. Súd v záujme zásady hospodárnosti a rýchlosti konania v rámci komunikácie so znalcom H.. K.. C. Ž. T., znalcom z odboru genetika, odvetvie Analýza DNA, pred nariadením znaleckého dokazovania mu na jeho žiadosť zaslal testy DNA - „Určenie príbuznosti pomocou testu DNA“ vyhotovené dňa 15. 01. 2014 spoločnosťou DNA test, s. r. o.. Znalec bol zároveň upovedomený o tom, že žalovaná strana namieta, že z testu vyplýva, že otcom navrhovateľky môže byť aj niektorý z bratov zomrelého domnelého otca a následne dopytovaný, či sa dá vylúčiť, že by jeho brat bol otcom navrhovateľky. Znalec v odpovedi (č. l. 163) uviedol: „Z predloženého materiálu musím konštatovať, že z genotypov je jasné, že súrodenci zosnulého domnelého otca nemôžu byť otcovia dieťaťa. H.. Č. to konštatuje v texte a potvrdzuje aj pomocou X chromozómu kde hovorí o tom, že prenesené vlohy sa vždy nachádzajú aspoň u jedného brata. To však znamená, že ani jeden z bratov nemá úplnú zhodu s dieťaťom, teda nemôže byť jeho otec. Je to vidieť aj na distribúcii znakov v tabuľke. Ani jedného z bratov by som na základe takéhoto genotypu za otca neurčil. H.. Č.V. konštatuje, že otcom musí byť BRAT týchto dvoch mužov. Zhrnutie: Brat1 ani Brat2 nie sú otcami dieťaťa - H.. Č. sa tomu nevenuje, lebo to pravdepodobne nebolo predmetom otázky. Námetka účastníkov konania vyplýva z nepochopenia vykonanej analýzy“. Znalec sa k týmto výsledkom testov DNA vyjadril aj pri výsluchu na pojednávaní, na ktorom uviedol, že pravdepodobnosť otcovstva 99,93 %, ktorá je v tomto teste DNA uvedená, sa vzťahuje na hypotetickú osobu a nie na osoby, ktoré boli účastníkmi tohto testu. Z uvedeného vyplýva, že výsledky o pravdepodobnosti otcovstva 99,93 % sa nevzťahujú na bratov neb. R. V. a jeho bratia nemôžu byť otcom navrhovateľky. V súlade s týmto záverom je vyjadrenie matky navrhovateľky, že ani s jedným z bratov R. V. nemala nikdy intímny pomer, zároveň aj z vyjadrení svedka S. V., ktorý sa taktiež vyjadril, že v živote nemal intímny styk s matkou navrhovateľky. Vzhľadom na uvedené považoval súd obranu odporcu spočívajúcu v tom, že otcom navrhovateľky by mohol byť aj brat R. V., predovšetkým S. V., za účelovú, nedôvodnú a vzhľadom na vykonané dokazovanie, vylúčenú.

12. Vzhľadom k tomu, že z navrhovateľkou predložených testov DNA nevyplýva jednoznačne, že by testované vzorky boli odobraté od S. V.Á. E. E. V., v dôsledku čoho tieto testy nemožno použiť pred súdom ako dôkazný prostriedok a odporca tieto testy DNA spochybňoval a navrhol nariadiť znalecké dokazovanie, súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru: Genetika, Analýza DNA. Nakoľko R. V. zomrel 01. 09. 2013 a nebolo možné získať jeho vzorky na účely znaleckého dokazovania, ako aj vzhľadom k tomu, že nikdy v priebehu súdneho konania nebolo zo strany odporcu, ani žiadneho iného účastníka, príp. tretej osoby, spochybňované, že otcom odporcu je R. V., odporca opakovane vo viacerých svojich písomných vyjadreniach uvádzal, že jeho otcom je R. V., ako aj vzhľadom k tomu, že okrem R. V., nebol označený žiaden iný muž, ktorý by mohol byť otcom navrhovateľky, ako aj odporcu, uložil súd znalcovi znaleckú úlohu, aby určil, či navrhovateľka a odporca

sú polosúrodenci a ak áno, či majú zhodného otca a aká je miera spoľahlivosti vykonanej analýzy. Zo znaleckého posudku znalca H. K. C. Ž., T., č. 21/2020 (čl. 228 - 240) vyplýva, že na základe analýzy DNA určuje odporcu za polosúrodencu (polorodého príbuzného) navrhovateľky. Polosúrodenecký vzťah mohol vzniknúť len na základe identického otca. Miera pravdepodobnosti určenia polosúrodeneckého vzťahu medzi Y. V. E. V. Y. je vyššia ako 99,999 %. Znalec aj pri výsluchu na pojednávaní zotrval na týchto záveroch znaleckého posudku a uviedol, že na základe analýzy DNA určuje Y. V., W.. XX. XX. XXXX, za polosúrodencu alebo polorodého príbuzného V. Y., C. Y., W.. XX. XX. XXXX, polosúrodenecký vzťah mohol vzniknúť len na základe identického otca. K tomuto záveru sa dopracoval celogénovou štúdiou genetického materiálu obidvoch účastníkov, ktorých genetický materiál protokolárne odobral, porovnal všetky znaky na všetkých chromozómoch veľmi komplexnou genetickou analýzou, ktorá zahŕňala približne 650 000 molekulárnych markerov, dospel k tomuto záveru na základe toho, že na X-ovom chromozóme, ktorý sa dedí od matky, nebola dosiahnutá zhoda, ale dosiahnutá zhoda vo fragmentoch bola hlavne v homogénnych úsekoch DNA, a to na všetkých chromozómoch a tá zhoda bola taká, že jednoznačne môže povedať, že títo dvaja jedinci sú polosúrodenci s tým, že majú rovnakého otca.

13. Zo znaleckého posudku mal súd jednoznačne preukázané, že navrhovateľka a odporca sú polorodí súrodenci s tým, že majú rovnakého otca. Tieto závery znaleckého posudku neboli účastníkmi konania spochybnené a správnosť týchto záverov bola znalcom potvrdená aj pri jeho výsluchu. Skutočnosť, že otcom odporcu je neb. R. V.Č., nebola v priebehu konania spochybňovaná, ide o nespornú skutočnosť a ani žiaden z účastníkov v priebehu konania netvrdil, že by niekedy bola táto skutočnosť niekým spochybňovaná. Právny zástupca odporcu v záverečnej reči potvrdil, že ako otec je v rodnom liste odporcu zapísaný R. V., a to na základe zákonnej domnienky, ktorá mu svedčila ako manželovi matky odporcu. Keďže táto domnienka otcovstva nebola vo vzťahu k odporcovi nikdy spochybnená a už vôbec nebola vyvrátená, práve naopak, odporca v priebehu celého konania opakovane uvádzal a označoval R. V. ako svojho otca a seba označoval ako jeho syna a nebol označený žiaden iný muž, ktorý by prichádzal do úvahy ako otec navrhovateľky i odporcu, ktorých polosúrodenecký vzťah bol z titulu rovnakého otca preukázaný, dospel súd k záveru, že neb. R. V. je otcom navrhovateľky. Nebolo úlohou navrhovateľky a súdu zabezpečiť jednoznačný dôkaz o otcovstve R. V. k navrhovateľke, ako nesprávne tvrdil odporca, pretože v zmysle § 94 Zákona o rodine sa na určenie otcovstva nevyžaduje jednoznačný dôkaz a preskúmvanie DNA nebohého. Na vyhovenie návrhu na určenie otcovstva je potrebné v zmysle § 94, ods. 2 Zákona o rodine preukázať, že v rozhodnom čase došlo k súloži medzi matkou navrhovateľky a neb. R. V., ktorú skutočnosť mal súd, ako je vyššie uvedené, preukázanú, a zároveň nemôžu otcovstvo R.Á. V. vylučovať závažné okolnosti. V danom prípade neboli tvrdené a preto ani preukázané žiadne závažné okolnosti, ktoré by vylučovali otcovstvo R. V. k navrhovateľke, práve naopak, pri komplexnom vyhodnotení všetkých relevantných skutočností a vykonaných dôkazov dospel súd k záveru, že otcom navrhovateľky je neb. R. V., preto súd návrhu navrhovateľky vyhovel.

14. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 CMP v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

15. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 52 CMP. V danom prípade súd nevidel dôvod pre použitie ust. § 53 CMP. Navrhovateľka mala v konaní o určenie otcovstva úspech, avšak podľa názoru súdu v danej veci nemožno spravodlivo požadovať, aby odporca ako opatrovník domnelého otca bol zaviazaný k náhrade trov konania. Odporca ako opatrovník domnelého otca nedal na jeho začatie podnet, ani ho svojim konaním nevyvolal. On sám bol iba ustanovený na zastupovanie svojho nebohého otca v konaní s tým, že jeho povinnosťou bolo chrániť jeho záujmy. Súd sa stotožnil s názorom účastníkov konania, že v konaní bolo potrebné vykonať znalecké dokazovanie, najmä s ohľadom na to, že domnelý otec v konaní nemohol byť vylúchnutý. Podľa názoru súdu za takýchto okolností nemožno od odporcu ako opatrovníka domnelého otca, ktorý je zároveň jeho synom, spravodlivo požadovať, aby bol povinný hradiť trovy, ktoré navrhovateľke v konaní vznikli, preto súd náhradu trov žiadnemu z účastníkov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd Čadca.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.